

Sydney Dance Company

Amsterdam
Het Muziektheater

22, 23, 24 juni 1988
20.15 uur

REITSMA WERTHEIM
Entrepreneur / Business Search
Overname-adviseurs
030-334040

Deze productie is mede mogelijk gemaakt door PTT Telecommunicatie Amsterdam,
Dommelsche Bierbrouwerij en The Australian Bicentennial Authority.

Sydney Dance Company

Shining

choreografie: Graeme Murphy

I Dawn
II Pre-dawn
III Night

muziek: Karol Szymanowski

akte I Eerste Vioolconcert

akte II Mythen, opus 30

akte III Vierde Symphonie

decorontwerp
kostuums
licht

Andrew Carter
Jennifer Irwin
John Drummond Montgomery

dansers

Adrian Batchelor	Louise Dowling
Roger Benett	Lael Evans
Michael Hennessy	Lea Francis
Paul Mercurio	Tonia Kelly
Glen Murray	Françoise Philipbert
Dale Pengelly	Jan Pinkerton
David Prudham	Victoria Taylor
Darren Spowart	Nina Veretennikova
Todd Willard	Janet Vernon
Alfred Williams	Kim Walker

Pauze na de eerste en de tweede akte.
Einde van de voorstelling ca. 22.15 uur.
Het is ten strengste verboden tijdens de
voorstelling te fotograferen.

SYDNEY DANCE COMPANY

De Sydney Dance Company is het grootste toonaangevende dansgezelschap uit Australië.

Sinds 1976 staat het gezelschap onder de bezielende leiding van choreograaf Graeme Murphy door wiens artistieke beleid de Sydney Dance Company zich binnen enkele jaren kon scharen onder de beste dansgezelschappen ter wereld - bejubeld en geprezen door pers en publiek.

De afgelopen zes jaren maakte de Sydney Dance Company zes omvangrijke tournees door de gehele wereld, waarbij zij in 1985 als eerste gezelschap voor eigentijdse dans, werden uitgenodigd door de regering van de Chinese Volksrepubliek. Toen de vaste choreograaf van het Nederlands Dans Theater Jiri Kylián, in 1986 een bezoek aan Australië bracht, raakte hij zozeer onder de indruk van de prestaties van de dansers en choreograaf van de Sydney Dance Company dat hij Graeme Murphy onmiddellijk uitnodigde om een choreografie te maken voor het Nederlands Dans Theater.

Na het overweldigende succes van Murphy's voorlaatste choreografie *After Venice*, naar de roman van Thomas Manns *Dood in Venetië*, ging in 1986 *Shining* in première.

Het Sydney Ballet maakte met *Shining* een aantal uitermate succesvolle tournees waarbij zij onder andere optraden in Tokio, Seoul, Hong Kong en Singapore. In 1988 zal *Shining* behalve in het Holland Festival worden opgevoerd in New York's City Center en Covent Garden in Londen.

Shining

Shining is de ideale kennismaking met de stijl, vitaliteit en het karakter van de Sydney Dance Company. Abstract, maar met een duidelijke sfeertekening weerspiegelen de danscombinaties in de vlekkeloze uitvoeringstechniek van de dansers, een kaleidoscoop aan stemmingen en persoonlijkheden. Het ballet werd gecreëerd voor het Sydney Opera House seizoen 1986 om Graeme Murphy's 10e jaar als artistiek leider en hoofd-choreograaf te vieren. *Shining* bleek desalniettemin een viering op zichzelf te zijn - een bewijs van zowel Murphy's creatieve volwassenheid alsook van zijn dansers en de Australische dans in het algemeen. Het jaar daarop volgden er 96 opvoeringen in steden door het hele land en ook een tournee door Azië, wat het tot een soort herkenningstuk voor het gezelschap maakte.

Alhoewel de titel het idee geeft te zijn ontstaan door een alliteratie-proces van de achternaam van Karol Szymanowski, wiens muziek een elektrische krachtbron voor het stuk vormt, maakt het stuk op verschillende manieren de verwoording waar. Van de briljante, indringende stijl van beweging tot de schitterende versiering en glimmende stoffen van de zwarte kostuums, is *Shining* de letterlijke en figuurlijke uitbeelding van innerlijke gloed en uiterlijke glans.

Solo's, duetten, een trio, kwartetten, een sextet en ensembles voor 16 dansers zijn verspreid over het eerste en het derde deel van dit avondvullende werk. Het centrale deel is een veeleisend duet dat voor het eerst opgevoerd werd als een openingsstuk in een eerder programma onder de naam *Shimmering*. Dit duet vertelt een heleboel over de wederzijdse inspiratie tussen Murphy en zijn dansers. Met als basis het technisch kunnen dat tegenwoordig een hoog en breed-georiënteerd niveau heeft bereikt in Australië, kiest Murphy de leden van zijn gezelschap uit op hun individualiteit en toeneembaarheid - en dat is te zien ook.

Het duet is speciaal gemaakt voor Andrea Toy en Alfred Williams, beiden lange en soepele dansers met een gedegen klassieke opleiding. De choreograaf benut hun lengte en kracht om een explosieve samenwerking te weeg te brengen. Brede golven van activiteit zijn in balans met tastbare intimiteit; soms maakt de intensiteit plaats voor lieflijke lyriek; een subtiele wisseling van stemming en dynamiek zorgt voor een levendige kleur en een adembenemend tempo. De kracht en vaardigheid die door de uitvoerenden van het duet ten tonele gebracht wordt, maken het tot een hoogtepunt met een constante spanningsboog.

Voor diegenen die Murphy's choreografische produktie van de laatste tien jaar hebben gevolgd, is *Shining* een fascinerende samenvatting van Murphy's choreografische carrière.

De gepolijste structuur van het centrale duet ontstond vanuit de grillige figuren die overheersten in zijn vroegere choreografieën en die hier terugkomen in de onderhoudende, maar eigenaardige solo die hij voor zichzelf maakte (alhoewel hij deze niet altijd zelf uitvoert), en ook in een duet met Janet Vernon - zijn assistente en belangrijkste inspiratiebron.

In het gehele stuk weerklinken echo's van Murphy's eerdere werken - niet zomaar gekopieerde passen, maar verwijzingen naar een individuele choreografische taal. Meer dan welk eerder ballet ook, bevestigt *Shining* de ontwikkeling en samenhang in Murphy's stijl. De afgelopen tijd heeft hij drie grote stukken voor dansers buiten zijn eigen gezelschap gecoreografeerd - *Song of the Night* voor het Nederlands Dans Theater, *Gallery* voor het Australian Ballet en *Vast* voor een project ter ere van het tweehonderdjarig bestaan, waarbij 65 dansers afkomstig regionale Australische gezelschappen werden samengebracht.

Toch concentreert hij zich met de werkelijk gewaagde en experimentele werken voornamelijk op de Sydney Dance Company. De dansers zijn lichamelijk ingesteld om zich aan te passen aan de vormen die hij voor hen ontwerpt, maar dit neemt niet weg dat zij bij een geboden gelegenheid een uitgesproken individualiteit vertonen.

Murphy heeft het plezier om te werken in de compromisloze nabijheid van de dansers en er bestaat geen twijfel over het feit dat hij veel van zijn succes aan hen te danken heeft en dan met name door de toneelmatige flair,

die zo kenmerkend is voor zijn opwindendste werk.

Murphy's constante produktie van nieuwe ideeën weerspiegelt dikwijls de veranderende visie en mode van deze tijd zonder dat hij zich laat verleiden tot een reactie-patroon op voorbijgaande rages en trends. Uit een lijst van werken die de afgelopen tien jaar voor het gezelschap ontworpen zijn, valt de grote verscheidenheid aan inspiratiebronnen op: het leven en de carrière van Cocteau; Thomas Mann's *Dood in Venetië*; hedonisme op een strand in Sydney en de misère van de bejaarden in het door jeugd geobsedeerde materialisme van de Australische samenleving; rockmuziek van Iva Davies en Bob Kretschmer; *Shéhérazade* van Ravel.

Sommige buitenlandse toeschouwers zullen tevergeefs een glimp van het Australië van Crocodile Dundee proberen op te vangen, als *Shining* zich op het toneel openbaart. Het vormt echter een heel ander facet van een land dat net zo afwisselend is als groot. Maar de kracht en individualiteit van *Shining* bestempelen het even goed als typisch Australisch.

Jill Sykes

Karol Szymanowski

De omschrijving van Karol Szymanowski als 'de vader van de Poolse muziek' is inmiddels bijna een cliché; de belangrijke rol die hij vervulde in het Poolse muziekleven en zijn betekenis voor de Poolse muziek is nagenoeg bekend.

Dat pas 50 jaar na zijn dood - hij overleed 29 maart 1937 op 54-jarige leeftijd - zijn invloed op waarde wordt geschat, heeft hij echter voor een belangrijk deel aan zichzelf te wijten. Zijn voortdurende streven een basis te leggen voor een eigen identiteit van het Poolse muziekleven, die het sinds de dood van Chopin zo goed als ontbroken had, stond in meerdere opzichten zijn persoonlijke carrière in de weg.

Karol Szymanowski werd in 1882 geboren in Tymoszwówka en hij zou opgroeien in een relatief beschermde, cultureel geïnteresseerde omgeving. Op 13-jarige leeftijd kwam hij in Wenen in contact met de muziek van Wagner, wat de aanleiding zou vormen tot zijn eerste composities. In 1901 vertrok hij naar Warschau voor verdere studie, maar vond daar een conservatief en zelfs vrij achterlijk cultureel milieu.

Met een aantal ambitieuze collega's, Fitelberg, Rózycki en Szeluta, begon hij in 1905 een uitgeverij in Berlijn voor jonge Poolse componisten, Jong Polen. Deze uitgeverij zou ruim 5 jaar actief zijn met het publiceren van partituren en het organiseren van concerten, tot het moment dat Rózycki en Szymanowski een eigen uitgever vonden en Fitelberg zou beginnen aan zijn carrière als dirigent. In deze periode zou Szymanowski zijn vroege composities schrijven in een overwegend laat-Romantische stijl, waaronder zijn eerste belangrijke composities als de *Concert-ouverture opus 12*, de *Tweede Symfonie opus 19* en zijn *Tweede Pianosonate opus 21*.

Wat nu algemeen beschouwd wordt als Szymanowski's tweede periode, kenmerkt zich door een bredere oriëntatie van de componist. Na deze tijd in Berlijn verbleef hij gedurende twee jaar voornamelijk in Wenen, maar hij maakte ook veel buitenlandse reizen naar Italië, Sicilië en Noord-Afrika; hij kwam hierdoor in contact met de muziek van Debussy (*Pelléas et Mélisande*) en Stravinsky (de Diaghilev-producties van de *Vuurvogel* en *Petroesjka*), maar ook met de Arabische en vroeg-Christelijke culturen.

Vlak voor het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog keerde hij terug naar zijn ge-

boorteplaats in Polen, waar hij de oorlogsjaren doorbracht met componeren en de studie van de oude culturen. Uit deze periode stammen enkele van zijn belangrijkste meesterwerken, geschreven in een bijzondere diversiteit van stijlen, waaronder de *Derde Symfonie* - '*Lied van de Nacht*', op tekst van de 13e-eeuwse Perzische dichter Jalal ad-Din al-Rumi, liederen op teksten van Rabindranath Tagore, de pianocycli *Metopes* en *Maski*, zijn *Eerste Vioolsonate* en de *Mythen voor viool en piano*. Uit deze werken spreekt nu eens en Oriëntaalse, dan weer een aan Debussy verwante, impressionistische sfeer.

Het oorlogsgeweld, dat zijn geboortehuis in Tymoszwówka vernietigde, dwong hem in 1917 te verhuizen naar Elisavetgrad, waarvandaan hij pas in 1919 kans zag te verhuizen: terug naar Polen, dat, na de Russische Revolutie, voor het eerst sinds 150 jaar weer een onafhankelijke staat geworden was.

In deze periode maakte hij vele buitenlandse tournees, o.a. naar Engeland en Amerika, en ondanks de enorme successen die hij daar boekte met zijn composities, weigerde hij zich er permanent te vestigen - hoewel de omstandigheden voor de ontwikkeling van het Poolse muziekleven verre van gunstig waren.

Hij had zichzelf, vervuld van een intense liefde voor het zelfstandige Polen, juist ten doel gesteld dat muziekleven weer op te bouwen, te stimuleren en tevens de internationale aandacht weer op de Poolse muziek te vestigen. Dit streven de Poolse culturele identiteit opnieuw gestalte te geven weerspiegelt zich in composities als het ballet *Harnasie* (1923-31), de *Mazurkas* voor piano en het *Tweede Strijkkwartet* of zijn fameuze *Stabat Mater* (1925-26), waarin niet zozeer de direct-muzikale elementen van de Poolse volksmuziek, maar veeleer haar inherente karakteristieken verwerkt werden.

Tussen 1924 en '26 kreeg hij algemene erkenning voor zijn werk, vele hoge onderscheidingen en na verschillende concerten in Europa en de Verenigde Staten het aanbod directeur te worden van de conservatoria van Caïro en Warschau. Wederom verkoos hij Warschau.

De directeurspositie in Warschau zag Szymanowski als de gelegenheid om de muzikale scholing in Polen te verbeteren en tevens een nieuwe generatie Poolse com-

ponisten te vormen. Het bracht hem in een gecompliceerde strijd met de conservatieve krachten in het Poolse muziekleven, en het zou ten koste gaan van zijn componeren en zijn gezondheid. De tuberculoses, waaraan hij reeds als kind leed, dwong hem tot een verblijf van bijna een jaar in een sanatorium in Davos.

De daaropvolgende jaren, tussen 1930 en '31, waren voorspoedig en succesvol, maar reeds in 1932 werd hij, weer tegengewerkt door conservatieve stromingen, gedwongen het conservatorium te verlaten. Daar hij nu een vast inkomen miste, zag hij zich genoodzaakt als pianist zijn geld te verdienen. Hij bezat echter niet genoeg techniek om

eigen composities als de *Pianosonates*, de *Metopes* en de *Maski* te spelen, en componeerde zijn *Vierde Symfonie* met een concertante piano-gedeelte.

Na zijn laatste grote succes met het ballet *Harnasie*, dat in april 1936 in Praag en de Opéra van Parijs werd uitgevoerd, volgden geen andere concerten of optredens meer. Het zoeken naar mogelijkheden daartoe kostte hem te veel energie om nog veel te componeren - na zijn laatste symfonie volgden nog twee *Mazurkas* en het *Tweede Violonvert*. Kort daarna zou hij hetzelfde jaar nog sterven in een sanatorium in Lausanne.

SYDNEY DANCE COMPANY

The Sydney Dance Company is Australia's largest and most pre-eminent modern dance theatre group.

The company has since 1976 been under the inspired leadership of choreographer Graeme Murphy, whose artistic policy has turned the Sydney Dance Company into one of the world's best - acclaimed and praised by press and audiences.

In the last six years, the Sydney Dance Company has made six major tours taking them to all four corners of the globe. In 1985 it was the first contemporary dance company to be invited by the government of the People's Republic of China. When the resident choreographer of the Netherlands Dance Theatre, Jiří Kylián, visited Australia in 1986, he was so impressed by the performance of the dancers and choreographer of the Sydney Dance Company that he immediately invited Graeme Murphy to create a work for the Netherlands Dance Theatre.

After the overwhelming success of Murphy's penultimate work *After Venice*, based on Thomas Mann's *Death in Venice*, *Shining* was premiered in 1986.

The Sydney Dance Company made a number of extremely successful tours with *Shining*, performing in e.g. Tokyo, Seoul, Hong Kong and Singapore. 1988 sees its performance in New York's City Center and London's Covent Garden, as well as at the Holland Festival.

Shining

Shining is an ideal introduction to the style, vitality and character of the Sydney Dance Company. Abstract, yet atmospheric, its dance sequences project a kaleidoscope of moods and personalities through the polished interpretive skills of its performers.

The ballet was choreographed for a Sydney Opera House season in November 1986 to celebrate Graeme Murphy's 10th anniversary as the company's artistic director and chief choreographer.

But *Shining* turned out to be a celebration in its own right - a benchmark of creative maturity for Murphy, his dancers and mainstream Australian dance generally. The following year it received 96 performances in cities across the nation and on tour in Asia, becoming something of a signature work for the company.

While its title sounds as though it evolved

through a process alliteration from the surname of Karol Szymanowski, whose music provides an electrifying powerbase for the piece, the content lives up to it in a variety of ways. From the incisive brilliance of the movement style to the sparkling ornamentation and gleaming fabrics of the black costumes, *Shining* traverses its descriptive meaning all the way from inner glow to outward glitter.

Solo's, duets, a trio, quartets, a sextet and ensembles for as many as 16 dances are scattered through the first and third sections of this evening length work. The centrepiece is a demanding duet which first made its appearance under the name *Shimmering* as a curtain-raiser in an earlier program.

This duet says a great deal about the give and take of inspiration between Murphy and his dancers. Beyond the basic qualifications of technical expertise, which are now reaching excitingly high and broad-based levels in Australia, Murphy chooses his company members for their individuality and theatricality - and it shows.

Andrea Toy and Alfred Williams, for whom the duet was created, are tall, rangy dancers with a strong classical background. Their length and strength are exploited by their choreographer to trigger an explosive partnership. Generous sweeps of activity are balanced by a palpable intimacy; intensity gives way momentarily to gentle lyricism; subtle shifts of mood and dynamics provide vivid colour and breathtaking pace. The power and fluency developed by the originators of this duet has made it a consistently thrilling highlight.

One of many fascinating aspects of *Shining* for close observers of Murphy's choreographic output over the past decade or so is the way it encapsulates his career.

The polished structure of the central duet had its beginnings in the quirky sculpting of the human body which dominated his early choreography, and can be seen again here in the engagingly idiosyncratic solo he devised for himself (though he doesn't always perform it), as well as a duet with Janet Vernon, his assistant director and chief inspiration.

Throughout the evening, there are echoes of earlier Murphy works - not simply copies of steps, but references for an individual choreographic language. More than any previ-

ous ballet, *Shining* established the development and coherence of Murphy's style of movement. Since then, he has choreographed three major pieces for dancers outside his own company - *Song of the Night* for the Netherlands Dans Theater, *Gallery* for the Australian Ballet and *Vast* for a Bicentennial project bringing together 65 dancers from Australia's leading regional companies - and in each case he has built on that accomplishment.

His real daring and experimentation, however, continue to centre on the Sydney Dance Company. These are the dancers whose bodies are accustomed to falling into the shapes he designs for them, yet will strike out boldly in their own directions given half a chance. Murphy talks about 'the joy of working in uncompromising proximity to the dancers' and there is no doubt they have contributed to his success, especially in the theatrical flair that marks his most exciting work.

Murphy is always pushing ahead with new ideas, often reflecting the changing outlook and fashions of the times without being trapped in a pattern of reacting to passing fads and enthusiasms. A list of company works choreographed over the past decade shows an extraordinary diversity of inspiration: the life and career of Jean Cocteau; Thomas Mann's novella *Death in Venice*; hedonism on a Sydney beach and the plight of the elderly in the youth-obsessed materialism of Australian society; rock music by Iva Davies and Bob Kretschmer; Ravel's *Shéhérazade*; love, hate and a search for identity. Almost any passing thought is grist for his creative mill.

Some overseas audiences may look in vain for a glimpse of Crocodile Dundee's Australia as *Shining* unfolds on stage, but this is another facet of a country that is diverse as well as large. And just as surely, the vigour and individuality of *Shining* stamp it as Australian made.

Jill Sykes

Karol Szymanowski

It has almost become a cliché to describe Karol Szymanowski as the father of Polish music. His continual attempt to provide Polish musical life with an identity for the first time since the death of Chopin stood in the way of his own career.

Born in Tymoszwówka in 1882, he became acquainted with the music of Wagner at the age of 13 in Vienna, resulting to his first compositions. In 1901 he moved to Warsaw but was disappointed by the conservative atmosphere, founding the publisher *Young Poland* in Berlin with several colleagues in 1905. In the five years it was active, Szymanowski wrote his first important works in a late-Romantic style.

He then moved to Vienna but made many foreign trips to Italy, Sicily and North Africa. He became acquainted with the music of Debussy and Stravinski, but also with Arab and early-Christian culture. Soon after the start of World War I, he returned to

Poland, producing several of his most important masterpieces such as the *Third Symphony - Lied der Nacht*. After the war and the Russian Revolution, which brought independence to Poland, he made many foreign tours but continued to live in Poland despite the unfavourable conditions. He was determined to help reconstruct and focus international attention on the country's musical life. This is reflected in the ballet *Harnasie*, his *Mazurkas* for piano, the *Second String Quartet* and his renowned *Stabat Mater*.

After a brief period as director of the Warsaw conservatoire he was forced to earn his living as a pianist, although he lacked the technique to perform many of his own compositions. After his last great success in 1936, when *Harnasie* was performed in Prague and by the Opéra de Paris, he stopped performing. He died in 1937 later the same year as a result of the tuberculosis which had dogged him since childhood.

Sydney Dance Company

Bestuur

voorzitter:

Graeme Galt

vice-voorzitter:

Dr. Kenneth McKinnon

leden:

Rena Barnum

David Graetorex

Rosemary Luker

Geraldine Paton

Gary Penny

Jeremy Wright

James Yonge

artistiek leider: Graeme Murphy

assistent directie: Janet Vernon

balletmeester: Bill Pengelly

administratie publiciteit: Janine Kyle

toerleider: Mary Stielow

produktieleiding en lichtontwerp:

John Drummond Montgomery

toneelleiding: Sue McIntyre

hoofd techniek: Rick Harrison

kostuumbeheer: Jennifer Irwin

hoofd licht: Angus Denton

licht: Phil Dunesky

Grammofoonopnamen

Karol Szymanowski

Eerste Vioolconcert

Szymanowski. Concertos pour Violin
Nos 1 & 2

Konstanty Kulka. Orchestre National
de la Radio Polonaise

Jerzy Maksymiuk

EMI C 069-03597

Mythen, opus 30

Franck - Violinsonate.

Szymanowski - Mythen

Kaja Danczowska, Krystian Zimerman

Deutsche Grammofon 2531 330

Vierde Symfonie

Szymanowski - Orchestral Works

Jacek Kasprzyk, Jerzy Semkow

Antoni Wit.

EMI 3 Record Set IC 165-43 210/12

Sydney Dance Company has received
financial assistance from the Australian
Bicentennial Authority to celebrate
Australia's Bicentenary in 1988

WANG

A U S T R A L I A

PRINCIPAL SPONSOR OF THE
SYDNEY DANCE COMPANY

State Bank NSW

HOLLAND FESTIVAL WIJN

Evenals de afgelopen twee jaren is in samenwerking met Sopexa en het Comité Interprofessionnel des Vins du Côtes du Rhône te Avignon een speciale Holland Festival wijn geselecteerd.

De selectie is gemaakt door een deskundig proefpanel waarin onder meer Gerard Fagel van restaurant de Hoefslag, de general manager van American, Heinz Strobl, de directie van Sancerre en Robert Leenaers, auteur over wijnen, zitting hadden.

Voor de rode Côtes du Rhône is de keuze gevallen op 'Château Ruth' van G. Meffre in Gigondas. Importeur is Wijn Verlinden te Den Bosch.

De witte wijn is 'Petit Duc' van Père Anselme in Châteauneuf du Pape en wordt geïmporteerd door André Kerstens uit Tilburg.

Zoals gebruikelijk dragen de wijnen het etiket van het Holland Festival kunstenaarsaffiche. Dit affiche, tevens verkrijgbaar als zeefdruk in een gesigndeerde oplage van 125 exemplaren, werd voor 1988 ontworpen door Toon Verhoef.

De wijnen zullen tijdens het Holland Festival worden geschonken in diverse restaurants en theatercafés en zijn verkrijgbaar bij een aantal gespecialiseerde slijters.

SPONSORS

KLM Royal Dutch Airlines
American Express
PTT Telecommunicatie Amsterdam
Kodak Nederland
Avenue
de Volkskrant
Dommelsche Bierbrouwerij bv
American Hotel
F. van Lanschot Bankiers nv
Fiat Auto Nederland
ICE, Italiaans Instituut voor de buitenlandse Handel;
Koninklijke Wessanen nv;
Reitsma & Wertheim, overname adviseurs
Drukkerijen Debussy Ellerman Harms bv
Mart. Spruyt bv., Amsterdam
Grafisch Centrum Amsterdam (GCA)
Van der Kroft, Advocaten te Amsterdam
AT&T Nederland bv
Nauta en Haagen bv
Wordperfect Europe bv
Epson Business and Information Centre bv
Golden Tulip Barbizon Palace

COLOFON

Bestuur:

F.A.Becht (voorzitter)
mr H.J. Jong (penningmeester)
dr L.J.C.M. Le Blanc
dr L. Ginjaar
mr. G. Korthals Altes
drs A.C.H. Kuijpers
J. Muis
mr E.L.L. de Wilde

Directeur:

Adriaan 's-Gravesande

Adjunct-directeur:

Geert Dales

Juridische zaken:

Marcel de Zwaan

Programmering:

Marc Jonkers (dans)
Arthur Sonnen (theater)
Adriaan 's-Gravesande
Elmer Schönberger (muziek)

Productieleiding:

Elza Heijman

Producers:

Joseé Voormans
Karin IJzermans

Productie-assistentie:

Sigi Giesler
Marty Meinardi
Marja Molewijk
Just Smits
Gwenoële Trapman

Productie en programmering Off Holland:

Paula van Eijk
Roeland Hazendonk
Renee Jonker
Rob Klaasman
Monica van Steen
Sieuwert Verster

Publiciteit

Irene de Groot
Carla Hazewindus
Neil van der Linden
Marijke Orthel
Marc Welaert

Pers:

Babs van Overbeek
Anneke de Vries
Anne Wertheim

Sponsoring:

Jolanta Polomski

Secretariaat:

Tineke van Manen
Alma Netten
Jildou Straat
Isabelle Vermeij

Administratie:

Anny Brouwers
Anita van der Kroft

Huishouding:

Lies Bührmann-Indrisie

Grafisch Ontwerp:

Vincent van Baar
(Studio Dumbard)

Druk/Zetwerk:

BV Grafisch Centrum
Amsterdam (GCA)

Foto omslag:

Lex van Pieterse